

ชื่อหนังสือ:	ดวงใจอัคนี
ผู้แต่ง:	ชอนกลิน
ISBN:	9786115000128
ปีพิมพ์:	2552
สำนักพิมพ์:	พิมพ์คำ
จำนวนหน้า:	398 หน้า
ราคา:	260 บาท

อัคนีหรือไฟ ทายาทตระกูลอติศวร เป็นหนึ่งในฝาแฝดสี่คนของ มนตรี กับ สุพรรณษา เป็นพี่ชายคนสุดท้าย เขาเป็นคนเจ้าอารมณ์ มุทะลุ พ่อกับแม่ให้ช่วยดูแลกิจการฟาร์มโคนมของครอบครัว ส่วน อัจฉิมา หรือจี้ด ทายาทตระกูลพสวัต เป็นลูกของ พิศาล และมีพี่ชายชื่อ สีลา ก็ช่วยดูแลกิจการฟาร์มของครอบครัวเช่นกันและยังมีอาณาเขตติดกับอีกด้วย ทั้งสองตระกูลนี้เป็นคู่แข่งกันมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยที่มนตรีและพิศาลแข่งกันทำฟาร์มโคนม แต่ประเด็นหลักก็คือทั้งคู่แย่งกันจีบสุพรรณษา แต่มนตรีชนะใจสุพรรณษาได้ ทั้งสองช่วยกันขยายฟาร์มและกิจการอีกหลายอย่างเช่น โรงแรม ไร่องุ่น การท่องเที่ยว ทำให้ตอนนี้ฟาร์มของมนตรีใหญ่โตและมีชื่อเสียงมากกว่าพิศาล ทำให้พิศาลเสียหน้าและแค้นมนตรีมาก จนกระทั่งเมื่อพิศาลมีลูกทั้งสองคนก็ปลูกฝังให้เกลียดพวกอติศวรเหมือนตน ทำให้รุ่นลูกอย่างไฟและจี้ดที่มาบริหารงานฟาร์มแทนพ่อ ก็แข่งขันกันและไม่ถูกกันไปด้วย

วันหนึ่ง วิรัชหรือใหญ่ เพื่อนที่คณะสัตวศาสตร์ที่ทั้งคู่เรียนมาด้วยกันจะแต่งงานเดือนหน้า จึงส่งการ์ดมาเชิญทั้งคู่ให้มางานที่ภูเก็ต ทั้งคู่ต้องหาชุดไปงานให้วุ่น ทำให้ทั้งคู่ต้องเจอกันบ่อยๆ ในเมืองทั้งร้านตัดเสื้อและร้านของขวัญ การพบกันบ่อยครั้งก็ทำให้จี้ดเห็นว่าไฟมันมาเยี่ยมผู้หญิงบางคนหนึ่งประจำ ซึ่งจี้ดก็ไม่รู้ว่าเป็นใครทำให้จี้ดสงสัยมาตลอด...

ระหว่างนั้นก็มี ไกรภพ ที่เป็นลูกบุญธรรมของเพื่อนสนิทของพิศาลที่อวดรวยแต่จริงๆ เป็นพวก 18 มงกุฎมาในฟาร์มของจี๊ด ไกรภพอยากได้ที่ดินของฟาร์มนี้ไปขายเพื่อเอาเงินไปใช้หนี้พินัน จึงอาศัยความสนิทหวังหลอกเอาที่ดินมาเป็นของตน ยิ่งเมื่อได้เห็นจี๊ดลูกสาวของพิศาลก็อยากได้มาเป็นเมียด้วย ไกรภพเริ่มแผนการก็คือ หลอกพิศาลว่าจะลงทุนทำรีสอร์ท พิศาลเห็นว่านี่เป็นช่องทางที่กิจการของตนจะได้ขยายขึ้นเพื่อแข่งกับมนตรีได้จึงตกลง และตัดสินใจขายที่แปลงหนึ่งไปให้ไกรภพมาลงทุนทำรีสอร์ท ไกรภพหลอกเอาเอกสารสำคัญจากพิศาลมาได้ และอาสาจะดำเนินการเรื่องทุกอย่างเอง ไกรภพจัดการเอาที่มาเป็นของตัวเอง ไล่ที่ชาวบ้านโดยไม่สนใจว่าพวกเขาตั้งรกรากมาตั้งแต่สมัยเมียของพิศาลยังมีชีวิตให้ออกไปเพื่อหวังจะเอาที่ดินมาเป็นของตัวเอง

เมื่อจี๊ดรู้เรื่องที่จะขายที่ซึ่งมีชาวบ้านพักอาศัยจำนวนมากเพื่อเอาไปลงทุนกับไกรภพก็ไม่เห็นด้วย แต่ก็ขัดพ่อไม่ได้ จี๊ดจึงหาทางช่วยชาวบ้านทางอื่นด้วยตัวเอง ส่วนศิลานั้น โดยพินันัยเป็นคนเกร เป็นนักเลงหัวไม้ ชอบวางแผนหาเรื่องกลั่นแกล้งฟาร์มของไฟอยู่เสมอ เมื่อมีคนงานของไฟเป็นลูกหนี้เขาก็จ้างให้เป็นหนอนบ่อนไล่ป่วนฟาร์มอดิศวรตลอดเวลา อັນนี่ต้องคอยตามแก้ปัญหาที่ศิลาก่อไว้ตลอดเวลาเช่นกัน ครั้งหนึ่งทั้งคู่เคยรักผู้หญิงคนเดียวกัน แต่ด้วยอุบัติเหตุที่เกิดระหว่างแก่งแย่งกันนั้น ทำให้หญิงผู้นั้นต้องตาย ทำให้ทั้งคู่ไม่สามารถจะมองหน้ากันได้แม้เพียงหางตา จากนิสัยอันธพาลและทำอะไรไม่คิดของศิลา ก็เป็นช่องให้ไกรภพเล่นงานฟาร์มพศวัตอีกทางก็คือ หลอกพิศาลไปบ่อนให้เล่นพนันจนเป็นหนี้ก้อนใหญ่เพื่อนำมาเป็นข้อต่อรองเรื่องที่ดินและเรื่องจี๊ดด้วย

ใกล้งานแต่งงานของใหญ่แล้ว ไฟและจี๊ดเดินทางล่วงหน้าเพื่อไปช่วยเตรียมงาน ทั้งคู่บึ้งเอิญไปเรื่องบินเที่ยวเดียวกัน นั่งติดกัน พักห้องใกล้กัน ทำให้มีปากเสียงกันตลอด แต่ขณะเดียวกันก็เริ่มผูกพันและเป็นห่วงเป็นใยกันอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว... ระหว่างการเตรียมงานนั้น **พฤกษ์** เจ้าของรีสอร์ทที่จัดงานกับจี๊ดเกิดบึ้งกันทำให้ไฟหึงมาก คืนก่อนงานแต่งมีปาร์ตี้สละ โสด ในตอนช่วงท้ายไฟและจี๊ดดวลเบียร์กันอย่างหนักจนเมาทำให้เพื่อนๆ ต้องพาไปนอนที่ห้องเดียวกัน เมื่อตื่นมาทั้งคู่ก็พบว่าตัวเองนอนอยู่บนเตียงเดียวกันในสภาพเปลือยทั้งคู่ แถมยังมีหยดเลือดอยู่บนเตียงอีกต่างหาก ทำให้ทั้งคู่เข้าใจว่ามีอะไรกันแล้ว ไฟจะรอหลังงานแต่งงานเลิกแล้วเพื่อขอโทษจี๊ด แต่จี๊ดก็กลับฟาร์มไปแล้ว...

ส่วนไฟเมื่อกลับมาถึงฟาร์มก็รู้ว่า เมื่อคืนงานเลี้ยงปีใหม่ที่ไฟไปภูเก็คนั้น โรงเก็บหญ้าแห้งถูกเผาจนวอดไปทั้งหลัง และพบว่า นายเข้ม ซึ่งเป็นหัวหน้าคนงานก็ถูกทำร้ายปางตาย ทำให้ไม่สามารถพูดได้ว่าใครเป็นคนทำ ไฟแจ้งตำรวจให้จัดการสืบเรื่องนี้ ส่วนตัวเองนั้นอยากพบจืดเป็นที่สุด จึงลอบไปที่ฟาร์มปศุสัตว์เพื่อปรับความเข้าใจกับจืด ในที่สุดไฟก็ได้พบจืดเมื่อปลอมตัวเป็นหมอมารักษาโรค ฟลุคจืดไปคุยในโรงเก็บหญ้าและทั้งสองเผลอมีความสัมพันธ์กันอีก ทั้งคู่เริ่มรู้ว่ารักกันแต่ก็พยายามปฏิเสธใจตัวเอง ซึ่งเหตุการณ์นี้ทำให้จืดต้อง จืดจึงพยายามหลบหน้าไฟ

ไกรภพเริ่มดำเนินแผนสุดท้าย โดยนำเอกสารสำคัญของพิศาลไปจัดการโอนเป็นชื่อตัวเอง จากนั้นให้ศิลาหลอกจืดมาเที่ยวงานวัดแล้วลุดไปปล้ำ แต่ไฟรู้ทันจึงตามไปช่วยจืดไว้ได้ จืดรู้สึกขอบคุณไฟมากและทั้งคู่สารภาพว่ารักกัน แต่เมื่อกลับไปถึงบ้าน ไกรภพและศิลาบอกพิศาลว่าไฟมาลุดจืดไปข่มขืน พิศาลเชื่อไกรภพก็โกรธจืดมาก จึงจับจืดขังไว้ในห้องและประกาศให้แต่งงานกับไกรภพทันที... ทางด้านไฟนี่ก็เป็นห่วงจืดเรื่องงานวัดก็แอบไปหาจืดที่ห้องนอนทำให้รู้ว่าจืดจะต้องแต่งงานกับไกรภพ ไฟไม่ยอมจึงคิดพาจืดหนี แต่จืดไม่กล้าขัดใจพ่อทำให้ไฟจำต้องตามใจและพยายามหาวิธีอื่นช่วยจืด ไฟรู้ว่าไกรภพคิดไม่ดีกับฟาร์มปศุสัตว์ ประกอบกับนายเข้มตาย ทำให้ นายเพิ่ม พ่อของนายเข้มเสียใจมากจึงมาสารภาพกับไฟว่าตนเองเป็นคนคู่ต้นทางให้พวกศิลาเผาโรงเก็บหญ้าเอง ไฟจึงนำหลักฐานทั้งหมดให้ตำรวจ ไกรภพเห็นท่าไม่ดีก็บังคับให้ศิลาหลอกจืดมาทำยสวนเพื่อปลุกปล้ำ และรู้ว่าไฟต้องมาช่วยจะได้เก็บไฟในคราวเดียว แต่ไฟก็เอาตัวรอดและช่วยทั้งจืดและศิลาได้สำเร็จ ศิลาหนีขอบคุณไฟและรู้สึกผิดกับน้องสาวจึงมาสารภาพกับพ่อ พิศาลตกใจมากที่ที่ทำกับน้องได้ อาการโรคหัวใจจึงกำเริบจนต้องเข้าโรงพยาบาล และศิลาที่ถูกตำรวจจับไป

จืดสงสัยถึงความบาดหมางของพี่ชายกับไฟจึงถามในสิ่งที่ตัวเองสงสัย ไฟจึงพาไปโรงพยาบาลให้พบกับผู้หญิงชราที่ไฟไปเยี่ยมบ่อยๆ พร้อมบอกว่าเธอคือแม่ของคนรักเก่าของไฟที่ตายเพราะศิลา ทำให้ไฟโกรธศิลามากจนบาดหมางกันถึงทุกวันนี้ ทำให้ขี้ก้างขาต่อไฟไม่มีอีกต่อไป... จืดรู้ว่าตัวเองต้องจึงบอกไฟไฟดีใจมากและพยายามขอขมาพิศาลเพื่อให้ทั้งสองรักกัน แต่พิศาลไม่ยอม เมื่อพิศาลดีขึ้นแล้วก็ออกจากโรงพยาบาล ไกรภพที่โกรธแค้นพิศาลอยู่มากก็จ้างคนมาเก็บเพื่อให้คดีจบ แต่จืดเห็นเสียก่อนจึงเอาตัวบังกระสุนแทนพ่อ อัคนีแทบคลั่งจึงตามจับตัวคนร้ายจนส่งตำรวจได้ คนร้ายช้ดทอดไกรภพและตำรวจหาหลักฐานเอาผิดไกรภพได้และตามจับตัวมาได้ในที่สุด

จิตต้องผ่าตัดเป็นการด่วนเพราะว่ากระสุนเฉียดจุดสำคัญ ซึ่งการผ่าตัดนี้ต้องใช้เวลามาก ระหว่างรอหน้าห้องผ่าตัดเป็นเวลานานๆ ทำเอาไฟคลั่งแทบเป็นบ้า พิศาลเห็นเข้าก็รู้แล้วว่าไฟรักจิตจริงๆ ประกอบกับมนตรีที่เข้ามาช่วยพูดให้พิศาลเห็นใจไฟ จนยอมคุกเข่าขอมาเพื่อลูกชาย การกระทำของไฟและมนตรีทำให้พิศาลใจอ่อนยอมรับไฟเป็นลูกเขยในที่สุด... ไฟและจิตจึงได้แต่งงานกันและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข.

ความแค้น...ไม่เคยทำให้อะไรดีขึ้น มีแต่จะแผดเผาให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องมอดไหม้ ไม่เว้นแม้กระทั่ง...ตัวเอง

หนังสือเรื่องนี้อาจจะคล้ายๆ กับอีกหลายๆ เรื่องที่เป็นเรื่องราวของความแค้น แต่รูปแบบของพล็อตเรื่องจะแตกต่างกันไป... เรื่องนี้ก็เช่นกัน เรื่องราวของความแค้นปรากฏให้เห็นหลายแบบ ผ่านตัวละครหลายตัว ซึ่งผู้อ่านสามารถเห็นได้ชัดเจนเลยว่า... ความแค้นไม่เคยทำให้อะไรดีขึ้นจริงๆ ดังเช่น...

- **พิศาล:** ความแค้นจากรุ่นพ่อ ปลูกฝังถึงรุ่นลูก ทำให้รุ่นลูกสร้างกรรมต่อไม่รู้จักจบสิ้น จนเกือบทำให้สูญเสียลูกของตัวเองไป
- **ไกรภพ:** การคิดไม่ดีกับคนอื่น เมื่อคนอื่นไม่เห็นด้วย ไม่ทำตามความต้องการที่ผิดๆ นั่นก็โกรธและแค้น ทำให้คิดเอาชีวิตคนอื่นจนต้องรับกรรมที่ตัวเองก่อในที่สุด
- **ศิลา:** ความบาดหมางระหว่างกัน การแย่งชิงของที่ตัวเองรักกัน จนทำให้สูญเสียคนที่รักไปตลอดกาล แต่ผลกลับตกมาที่บุพการีของคนรักของเขา ที่ต้องทุกข์มากกว่าเขาร้อยเท่าพันเท่า

เมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้... ทำให้นึกถึงคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ ใกล้เคียงตัว แต่ไม่น่าเชื่อว่า...หลายๆ คนทำไม่ได้อย่าง...เมื่อเห็นคำตอบแล้วลองคิดดูนะคะว่ามันทำยากจริงไหม? สิ่งนั้นก็คือ... “ให้อภัย”